

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LOHTAJALLA
Herran palveluksessa - Messu 30.6.2013 klo 10:00
Lasse Nikkarikoski, Sley'n toiminnanjohtaja

HERRAN PALVELUKSESSA

Luukas 5:1-11:

"Kun Jeesus eräänä päivänä seisoj Gennesaretinjärven rannalla ja väkijoukko tungeksi hänen ympärillään kuulemassa Jumalan sanaa, hän näki rannassa kaksi venettä. Kalastajat olivat nousseet niistä ja huuhtoivat verkkojaan. Jeesus astui toiseen veneistä ja pyysi Simonia, jonka vene se oli, soutamaan rannasta vähän ulommaksi. Sitten hän opetti kansaa veneessä istuen. Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: "Souda vene syvään veteen, laskekaa sinne verkkonne." Tähän Simon vastasi: "Opettaja, me olemme jo tehneet työtä koko yön emmekä ole saaneet mitään. Mutta lasken vielä verkot, kun sinä niin käsket." Näin he tekivät ja saivat saarretuksi niin suuren kalaparven, että heidän verkkonsa repeilivät. He viittoivat toisessa veneessä olevia tovereitaan apuun. Nämä tulivat, ja he saivat molemmat veneet niin täyteen kalaa, että ne olivat upota. Tämän nähdessään Simon Pietari lankesi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: "Mene pois minun luotani, Herra! Minä olen syntinen mies." Hän ja koko hänen venekuntansa olivat pelon ja hämmennyksen vallassa kalansaaliin tähden, samoin Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää. Tästä lähtien sinä olet ihmisten kalastaja." He vetivät veneet maihin ja jättäen kaiken lähtivät seuraamaan Jeesusta."

Rukoilemme:

Oi Pyhä Henki, siunaa meitä, / Jeesuksen työtä kirkasta. / Tahdothan löytää eksyneitä, / uskovaan laumaa ruokkia. [...] Niin verta rakkaan Jeesuksemme / nyt sydämelle kirkasta. / Jos saatat tuskaan synneistämme, / myös uskoamme vahvista.

SK 76:1,6

JOHDANTO

Kalastajilla on ollut oma työrauhansa pyyntimatkan jälkeen. On se pakollinen tehtävä; verkkojen puhdistus, aina väsyneenä, mutta hyvin erilaisten tunteiden kanssa. Joskus kiitollisena siitä, että saalis oli hyvä eivätkä verkotkaan välttämättä kaikkein pahimmassa kunnossa ole. Tai toisinaan saaliina lähes yksinomaan simppeja tiukasti takertuneena verkkoihin, mikä tiesi hitaampaa puhdistamista. Kalastajat työssä niin tuolla Lohtajan Ohtakarissa kuin koko rannikkoseudulla menneiden vuosikymmenien aikana, samoin nuo miehet tuolla toisaalla Gennesaretin järven rannalla pari vuosituhatta sitten. Oli ja on kyse yhdestä työstä jokapäiväisen leivän kohdalla. Ja usein tuon työn tekeminen tapahtuu valtaosan meistä nukkuessa. Nyt meillä on päivän raamatunkohdassa edessämme väsyneitä kalastajia. Tuota väsymystä lisäsi se, että saalista ei tullut tuolla kertaa.

Ja sen keskelle ilmestyy väentungos. Opettaja Jeesus on saanut ympärilleen evankeliumijuhlajoukon. "Joukko tungeksi hänen ympärillään". Mikä ihana sana: Jumalan

sanan ympärillä tungeksittiin! Kuinka se on mahdollista kun Raamattu ja elämän todistus kertovat meille, että ihminen luonnostaan pakenee Jumalaa? Mehän olemme paenneet Jumalaa paratiisista lähtien. Rikoimme suhteen Jumalaan ja synti tunkeutui meihin. Kiinnijäämisen ja tuomionluvun alta tahdomme liukahtaa, kuka minnekin, mutta aina pois päin Jumalasta.

No, kuinka me sitten olemme täällä? Saatat kysyä, kuinka Jeesuksen luona tungeksittiin ja kuinka tänä viikonloppuna on tungeksittu täällä Lohtajan keskustassa? Olisiko niin, että parempaa kaipaavien ihmisten joukko oli Jeesuksen luona. Olisiko niin, että se oli umpikujaan joutuneiden joukko. Olisiko niin, että osa oli saanut maistaa jo jotakin siitä, mitä kukaan eikä mikään muu ollut voinut tarjota eikä voi tarjota. *”Ihminen on levoton, kunnes se löytää levon Jumalassa.”* Ihminen etsii ja kaipaa sitä kalleinta – aina edes tietämättä mitä se on – siksi puhumme myös lähetyksestä. Kristinopissamme meille tämä kallein opetetaan yksinkertaisen selkeästi:

”Herramme Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja Jumalan lapseksi pääseminen on elämämme kallein asia.”

Tästä todellisuudesta on tuolla rannalla kyse. Siitä on kyse kaikkina aikoina kaikkien ihmisten kohdalla. Olet hyvässä paikassa tungeksimassa täällä tänään, sillä Jeesuksen Kristuksen tuntemista ja tunteminen on läsnä siellä, missä Jumalan sana on keskellämme ja missä kaste ja ehtoollinen jaetaan. Siksi tänäänkin ehtoollispöytä on katettu meille.

Ja mitä tapahtuu, kun Vapahtajaamme Jeesusta Jumala tahtoo tehdä meille tutuksi ja omaksemme?

1. JEESUS PYYSI SIMONIA SOUTAMAAN RANNASTA VÄHÄN ULOMMAKSI

Mistä tämä pyyntö kertoo. Joku saattaisi epäillä, että Jeesus ei oikein halua olla lähellä ihmisiä, tulee tukala olo. Tai joku jopa saattaa epäillä että Herramme pitää itseään sen verran muita parempana että joku ”hajurako” sentään täytyy olla.

Mutta ei suinkaan. Jeesus halusi, että kaikki kuulisivat! Tästä on kyse. Siksi meillä on täällä äänentoisto ja olemme valmisteluvaiheessa halunneet, että se toimisi mahdollisimman hyvin. Ja vuosittain myöskin asian eteen mietitään ja etsitään taloudellisestikin mahdollisuuksia se oikein hoitaa. Ajattelepa jos Jeesus olisi tuon tungeksivan joukon keskellä puhunut. Ne etuillijat, vahvimmat ja parempi- sekä nuorempijalkaiset olisivat kyllä kuulleet, mutta muut olisivat tehneet turhan matkan. Turhia matkoja Herramme ei halua Sinulle eikä kenellekään. Vene on se saarnatuoli, jossa on jo kovaääninenkin valmiiksi asennettu. Mehän tiedämme, kuinka hyvin vesi kantaa äänen. Vaikka hiljaa puhut, niin seuraavana aamuna naapurimökin asukas kyselee kuulumisia illalla omalla mökinpihallasi puhutusta – hurjaa, mutta meille ihanaa viestiä tänään. Jumalan kutsu kuuluu kaikille. Raamatussa on tästä meille valtaisa määrä ihania viestejä (esim. Jes 55, 53, Joh 3:16 jne).

2. SOUDA VENE SYVÄÄN VETEEN, LASKEKAA SINNE VERKKONNE

Mutta eipä ole jatkotapahtumatkaan vailla mielenkiintoa meidän tekstissämme. Väsyneet kalastajat ovat joutuneet kesken kaiken uusiin tehtäviin, Jeesus oli soudettu vesille ja verkot olivat vielä puhdistamatta. Eikä sitä saalistakaan nuo taitavat ammattinsa osaajat olleet saaneet. Ja mitä tapahtuu: Puusepän poika kehottaa laskemaan verkot nyt kesken kaiken ja antaapa vielä ohjeen paikasta! Miten sen ottaisimme jos talonmies neuvoisi kirurgia kuinka ja miten leikkaat, tai kirurgi maanviljelijää, milloin ja mihin kylvät tai maanviljelijä talonmiestä kuinka lämmityksen ja vastuullasi olevat kiinteistöt oikein hoidat? Mutta Pietari tekee: ”*Kun sinä niin käsket!*”

Kuinka tämä on mahdollista? Se on mahdollista koska paikalla on enemmän kuin puuseppä tai tavallinen opettava ihminen. Paikalla on Jumalan Sana, Jumalan keskellemme lihaksi tullut Poika, Jumala itse.

Pietarin sanassa on tunnustus siitä, että nyt ollaan Jumalan ilmoituksen äärellä. Tässä on siunaus ja apu Pietarille, tungeksivalle väkijoukolle ja jokaiselle meistä. Ilman Jumalan ilmoituksen kuulemista eli Pyhän Raamatun todesta ottamista, siihen luottamista, jääme edelleen tuuliajolle niin yksityisinä ihmisinä, seurakuntina kuin kirkkonakin.

Herramme saattoi kehottaessaan ajatella ihan arkisestikin palkkaa Pietarille ja muille avuliaille. Ja se totisesti tulikin. Ihan kuten uskon jokaisen teistä näitä juhlia eri tavoin rakentaneista palkkanne saavan. Se tulee Jumalan siunauksena ja millaiseen muotoon Hän Kaikkivaltias sen kohdallasi haluaakaan pukea. Osa siitä palkasta on ollut siinä talkooyhteyden ilossa ja levossa, mitä tällaisissa tilanteissa aina saa kokea.

Mutta Herramme näyttää enemmän. Saalis on niin suuri ja Jumalan evankeliumi niin laaja, että asiat menevät oikeille kohdilleen. Ihminen sanoo: Minä olen syntinen, sinä olet pyhä ja Kaikkivaltias. Herra mene pois. Kukaan meistä ei kestä Pyhän Jumalan edessä sen varassa mitä me olemme.

Noilla evankeliumijuhlilla Genesaretin järven rannalla nähtiin ja kuultiin ihan samaa asiaa kuin täällä kirkonmäellä, Maininkihallissa, nuortenteltassa, rukoushuoneella, pappilassa ja niin edelleen eli kuultiin sanaa Jeesuksen rististä. Kristus kuoli sinun syntiesi tähden. Synnit paljastuvat kun Kristukseen katsot, häntä kuulet ja ristin salaisuutta Jumalan sanasta tutkit. Ja samalla tutkimusmatkalla paljastuu vielä enemmän: Jumalan armo Kristuksessa sinua ja minua kohtaan. Juuri sinun syntisi Jeesus maksoi, juuri sinulle tuo anteeksiantamus Jumalan sanassa ja sakramenteissa, kasteessa ja ehtoollisessa jaetaan.

Luottamus Jumalan sanaan merkitsee meille tänäänkin Jumalan siunauksen ja suojan alla elämistä ja olemista. Ei se maailman myrskyjä sivuun siirrä, mutta se tuo veneeseemme sellaisen kapteenin, että kotisatama matkan jälkeen löytyy ja sinne todellakin päästään. Sillä Hän joka itse opettaa sanoo myös Sinulle tänä aamupäivänä: Minä olen tie. Näin Herramme hoitaa Gennesaretin järvellä Jeesuksen luo mitä erinäisten elämänkohtaloitten ääreltä tulleita,

kaipaavia sieluja. Ja niin Hän tekee tänäänkin. Syntisi on sovitettu, ole turvallisella mielellä, ja saat sen heti uskoa, koska se on Sanassa luvattu koko maailmaa varten. ”ettei yksikään”

3. ÄLÄ PELKÄÄ. TÄSTÄ LÄHTIEN SINÄ OLET IHMISTEN KALASTAJA

Mutta tilanne jatkuu: Herrallamme on vastaus ei vain tapahtumien vaan ihan sanan kautta. Kun Pietari pelkää jo lopullisesti Jeesuksen seurasta eroon joutuvansa: Hyviä nuo ovat tungeksijat, minä vain olin työssä ja syntini paljastui, Herra en kai minä voi tai saa uskoa kun olen tällainen toisin kuin nuo muut? Mutta Jeesus vastaa: *Älä pelkää. Tästä lähtien sinä olet ihmisten kalastaja.* Oli vuorossa lähettäminen. Sinä Pietari olet kutsuttu työtoverikseni. Sinulle on ollut paikka varattuna niin taivaassa kuin tässä ajassa jo aikojen alusta. Et ole vain numero jossakin, vaan olet ainutlaatuinen yksilö kaikkine niine lahjoinesi ja ominaisuuksinesi, jotka minä olen sinulle antanut.

On lähetyksen aika aina kun on sanalla syntistä hoidettu: Ja meidät lähetetään Herramme kutsumina ja varustamina, ihan kuten täälläkin erilaisin taidoin ja tehtävin ja juuri siitä tulee kaunis todistus Jumalan rakkaudesta ja huolenpidosta meitä kohtaan. Ei siellä ole sattumaa, missä Jumalan suojissa eletään, siellä on johdatus, varjelus ja siunaus.

Ja kutsutut kalastajat lähtivät. Heidän kohdallaan oli kyse erityisestä kutsumuksesta toisten palvelemiseen Kristuksen kirkossa. Samalla tuolta rannalta ja tänään näistä juhlista lähetetään itse kukin Kristuksen todistajina ja Kristuksen kirkon rakentajina rukoilemaan, tekemään käsin, puhumaan, laulamaan, lahjoittamaan kukin omien lahjojemme, kutsumisemme ja paikkamme mukaan. Mutta kaikki ovat kutsutut, kaikille kuuluu armon hoitava sanoma ja syntien anteeksiantamuksen alta ja siinä eläen meidät lähetetään.

LOPPUSANA

Simpuissa on sekä vaara että varjelus. Vaara siinä, että emme muuta näe kuin oman työmme ja senkin kapeasti. Kun hankalaa on ja pakko leivän eteen saada verkot puhtaaksi.

Toisaalta Herramme kutsumalla paikalla saakin keskittyä siihen, mihin kutsuttu. Pienenä miehen alkuna paitsi simppu aluksi iljetti, niin ihmetteli että voiko sitä ollenkaan saada verkosta pois. Mutta pappa osasi ja näytti kuinka se on mahdollista vaikkakin useimmiten vaivalloista kokemuksella hankituista taidoista huolimatta.

Kutsumisen, hoitamisen ja lähettämisen tekee Hän jolla on siihen valta eli Herramme itse. Me saamme olla välikappaleina joskus ehkä sen hyvinkin havaiten ja kaiketi usein tietämättämme kun elämme Herramme seurassa.

Siksi sanomme turvallisin mielin Sanaan luottaen ja tehtäväämme keskittyen: ”Lasken vielä verkot, kun sinä niin käsket”.

Tunnustakaamme yhteinen kristillinen uskomme:

Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan,

ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas tuonelaan, nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös taivaisiin, istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita,

*ja Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan, pyhain yhteyden, syntien anteeksiantamisen, ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän.
Aamen.*